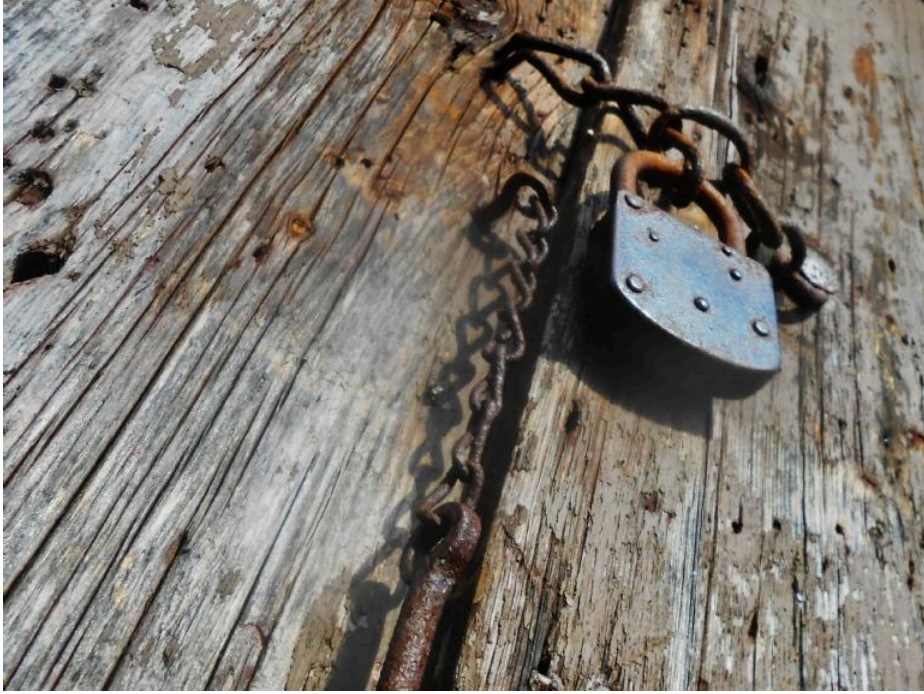


Pervane

— Yeldegirmeni · 06 Mart 2023



Ne cürümüs yaprak ne kırılmış komus dal....buydayin kökü sapi kabugu dahi hic ariye gitmez, degeri ölçülmekle sabit olmayan agirligigi yükü damari ve kaynagiyla TOPRAK su hava diye gidenlere kurulu essiz bensesiz DÖNGÜ ve DEVRAN; birbirinin eksikligini tamamlayan yasamsal aidiyetliligin hakki hic birseye ödesmez kurulu denge ve düzenini-bugünlerin dengesiz onursuz cıkar düskünü kimse kimseye ilgisiz itibarsiz sahsi menfaate dayali yitik kayiplarda param parca aidiyetsizlige gömölüp boguldugu; ve istisnasiz birbirini terbiye ederek özendirdigi herkesin herseyi parametreye göre inanilip tapinildiginin aksine- sunar armagan ederdı insana...

Daglari derelere dogru cekeer götürürdü orda bir taraftan IRMAGIN caglayarak akan sesi, bir taraftan sarnicli kuyularin arkaclarında dönüp gicirdayan ugultusu, bir taraftan bag bostan bakip gören oymak oymak insan hatir ve hasbihali, bir taraftan gölde yakada mertleyip ziplayan kurbagaların cok sesli senfonisi, bir taraftan dalda yaprakta circir böcekleri ve aynı kafadarliga deli divane ben...

Gün biterken Keklik kayaların oraya geldiginde yükü yorgun halimiz gölgemiz, dallarina gelmiş gecmiş Altay siteplerinden kalma aliskanlikların bağlanmış rengarenk dilek tutmaların gönlüne göre cabutları eser sallanırdı yaban alıcında.

Yorgunlugumun bir yanini aklimin bir kösesine koyarak, cicege böcege verirdim taaaa ki irmagin vadisinden yorula yürüye KARABURUN´dan asan kehten köy görünene dek..

Seyfi